

MATERIAŁY LEONA IGNACEGO BIAŁKOWSKI
(1855 – 1952)
(III – 3)

Leon Ignacy Białkowski urodził się 1 lutego 1885 r. w Pasynkach na Podolu. Pochodził z rodziny szlacheckiej, był synem Bolesława i Zofii z Lewalt-Jezierskich. Nauki początkowe odebrał w domu rodzinnym matki w Mołczanach, następnie uczęszczał do gimnazjum w Żytomierzu. W latach 1904 – 1905 studiował prawo na uniwersytecie w Kijowie, w 1905 – 1910 historię na Uniwersytecie Jagiellońskim, w 1910 – 1911 na uniwersytecie w Paryżu. W 1910 r. obronił doktorat *Ziemia Sandecka* pod kierunkiem Stanisława Krzyżanowskiego.

W 1914 r. został docentem w Zakładzie Historii Rusi w Polskim Kolegium Uniwersyteckim w Kijowie; w 1919 r. przeniósł się do Kalisza, gdzie w 1920 r. objął kierownictwo miejscowego Archiwum Państwowego, następnie w latach 1921-1926 pracował w Archiwum Państwowym w Poznaniu. W latach 1924–1926 prowadził wykłady z historii średniowiecznej Rosji na Uniwersytecie Poznańskim i był docentem w Seminarium Historii Wschodniej Europy. Od 1926 r. do wybuchu II wojny światowej kierował Archiwum Państwowym w Lublinie; w tym samym roku został profesorem nadzwyczajnym KUL oraz kierownikiem Katedry Historii Średniowiecznej Polski tej uczelni. Profesorem zwyczajnym był od 1929. W latach 1930–1933 pełnił funkcję dziekana Wydziału Humanistycznego KUL, a 1933–1938 – prorektora.

W pracy naukowej zajmował się nowożytną historią Polski, archiwistyką, genealogią oraz dziejami Lublina. Analizował m.in. stosunki gospodarcze, prawne i kulturalne Ziemi Sąddeckiej w I połowie XVI wieku, opracował dzieje społeczne i gospodarcze Podola. Przygotował do druku wiele materiałów z dziejów Lublina. Od 1947 wchodził w skład Rady Redakcyjnej *Polskiego Słownika Biograficznego*. Opublikował łącznie ponad 150 prac naukowych, m.in.: *Rozważania o potrzebie badania przeszłości człowieka* (1905), *Z przeszłości Szarogrodziny* (1907), *Podole w XVI wieku* (1920), *Szkice z życia Wielkopolski w XVII wieku* (1925), *Wilkieże XV-XVIII wieku* (1928), *Lubelska księga podkomorska XV wieku* (1934), *Lublin na starych szlakach handlowych* (1937), *Początki dziejowe Słowiańszczyzny wschodniej* (1949), *Najstarsze zapiski ziemskie lubelskie z 1409 roku* (1952).

W 1949 r. został członkiem-korespondentem PAU; od roku 1927 był członkiem Komisji Historycznej tej Akademii. Należał również m.in. do Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Polskiego Towarzystwa Heraldycznego, Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Został odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zmarł 22 stycznia 1952 r. w Lublinie

Spuścizna zawiera materiały z 1949 r. i liczy jedną jednostkę.

Źródła i bibliografia

1. Materiały Leona Ignacego Białkowskiego, PAN Archiwum w Warszawie, III-3
2. https://pl.wikipedia.org/wiki/Leon_Bia%C5%82kowski

I. MATERIAŁY BIOGRAFICZNE

1. I. Pod strzechą podolską; II. Nad Teterowem i nad Dnieprem; III. W Krakowie (1905 -1910); IV. Pod obcym niebem; V. Między Kijowem, Odessą a Kamieńcem; VI. W kraju nad Prosną – Na Górze Przemysława – W Lublinie. Dodatki Wspomnienia; Maszynopis oznaczony jako

2 –gi (I – IV , VI i dodatki) i 4 – ty (rozdz. IV i V) egzemplarz oraz nadbitka Wspomnienia
Krakowskie (1905-1910)
Wspomnienia
1949, masz., druk, l., sz., k.157